

Η Μαύρη φυλή... και η βασιλεία των ουρανών

Ορ

Πάντα είχα την απορία, αν

οι άνθρωποι που ανήκουν στη μαύρη φυλή έχουν τις ίδιες προϋποθέσεις με τους λευκούς να ευαρεστήσουν το Θεό.

Γιατί δεν ήξερα κανένα μαύρο που να έγινε γνωστός για τους πνευματικούς του αγώνες και την αγιότητά του. Μήπως, σκεφτόμουν, το χρώμα του σώματός τους έχει επιπτώσεις στην ψυχή τους; ή μήπως ο Θεός τους έχει αποδοκιμάσει; Αλλά γιατί;

Κάποτε λοιπόν, που βρέθηκα στο κελλί του μακάριου Νήφωνα, σκέφτηκα να τον ρωτήσω γι' αυτό το ζήτημα.

Ο δίκαιος με βεβαίωσε, ότι και από τους μαύρους ο Θεός κάλεσε πολλούς στη βασιλεία Του, αφού κι αυτοί είναι πλάσματά Του, αφού κατάγονται γενεαλογικά από τον Σήμ και τον Χάμ, τους γιούς του Νώε (Βλ. Γέν. 10: 6-31). Αρκετοί μάλιστα, είπε, έλαμψαν με τις αρετές και τα θαύματά τους. Και για να μου αποδείξει τα λόγια του, μου διηγήθηκε δυο-τρεις σχετικές περιπτώσεις.

Ζούσε, λέει, παλαιότερα στα μέρη της Πανεφώς (Σημαντική πόλη της Κάτω Αιγύπτου, όχι μακριά από τη θάλασσα. Στη θέση της βρίσκεται σήμερα η πόλη Μεντζάλα [Menzaleh]), στην Αίγυπτο, ένας ληστής μαύρος σαν το κάρβουνο, θεόρατος, θηριόμορφος και αιμοβόρος. Τόσο φοβερός ήταν, που ένα βρουχητό του – γιατί βρουχιόταν σα λιοντάρι – έφτανε για να κόψει το αίμα και του πιο θαρρετού ανθρώπου. [\(περισσότερα...\)](#)